

DESMITĀS TIESAS IETEKME

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Marka 16:15; 1. Pēt. 3:8, 9; 1. Kor. 9:14; Rom. 3:19-24.

ATMIŅAS PANTS:

“Vai jūs nezināt, ka tie, kas kalpo tempļi, pārtiek no tempļa labumiem, un tie, kas kalpo pie altāra, savu tiesu saņem no altāra? Tā arī Kungs pavēlēja tiem, kas sludina evaņģēliju, – dzīvot no evaņģēlija” (1. Kor. 9:13, 14).

Kā mēs redzējam iepriekšējā tēmā, desmitā tiesa ir svarīga ticības izpausme. Tas ir viens veids, kā atklāt jeb pārbaudīt mūsu ticības apliecības realitāti. “Pārbaudiet sevi, vai esat ticībā, izvērtējiet sevi, vai esat derīgi. Vai tad jūs neesat pārliecinājušies par sevi, ka Jēzus Kristus ir jūsos? Ja ne – jūs tiekat atzīti par nederīgiem” (2. Kor. 13:5).

Pirmā Bībeles atsauce uz desmito ir Ābrahāma desmitā došana Melhisedekam (1. Moz. 14:18-20, Ebr. 7:4). Arī levīti ņēma desmito tiesu par savu kalpošanu tempļi (2. Kor. 31:4-10). Mūsdienās desmitais ir evaņģēlija atbalstam. Pareizi saprasts tas kalpo kā garīgs mērinstruments mūsu attiecībās ar Dievu.

Desmitā ietekme, izmantošana, svarīgums un izdalīšanas metode ir paredzēta mūsu garīgajai augšanai, atbalstot Dieva darbu un nodrošinot finansiālu pamatu evaņģēlija sludināšanai. Šis ir Dieva plāns un tiek saukts par pirmo soli, ko sper uzticīgs pārvaldnieks.

Šajā nedēļā mēs turpināsim runāt par desmito: par tā sadali, ko tas nozīmē citiem un kāda ietekme tam ir uz mūsu garīgo dzīvi.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. februārī.

Kopā mēs uzturam misiju

Jēzus pavēl mums “sludināt evaņģēliju” (Marka 16:15) un “darīt par mācekļiem”, “mācot turēt visu” (Mat. 28:19, 20). Tādējādi Dievs grib, lai mēs būtu iesaistīti vissvarīgākajā darbā virs zemes: vest cilvēkus pie Jēzus. Finansiāli atbalstīt šo misiju ar resursiem, kas mums ir Dieva uzticēti, ir pārvaldnieka atbildība. Piedalīšanās padziļina personīgu nodošanos, atklājot Kristu citiem. Katram māceklim, pārvaldniekam un darbiniekam ir jānodod viss desmitais šim svētajam darbam. Mums ir jālūdz par vienotību būt uzticīgiem, finansējot misiju, tieši tāpat kā veiksmīga misija stiprina mūsu ticības vienotību.

Kāds ir Dieva atbalstītais finansiālais plāns, lai paveiktu šo misiju? Ko nozīmē “viss desmitais”? (Mal. 3:10). *Ko nozīmē frāze “lai manā namā ir ēdiens”* (Mal. 3:10)? _____

Kā mēs redzējām, cilvēki ir maksājuši desmito kopš Ābrahāma un Jēkaba dienām (1. Moz. 14:20, 28:22) un, iespējams, arī pirms tam. Desmitais ir daļa no sistēmas, kas finansē Dieva draudzi. Tas ir vislielākais finansēšanas avots un vistaisnīgākā metode, lai īstenotu Viņa misiju.

Mūsdienu kultūrā lielākā daļa kristiešu dod maz, lai finansētu Dieva misiju. Ja katrs kristietis dotu godīgu desmito, rezultāts būtu “gandrīz neiedomājams, vienkārši pārsteidzošs, gandrīz neaptverams”. (Christian Smith and Michael O. Emerson „Passing the Plate” (New York: Oxford University Press, 2008), p. 27.)

Katrā laikmetā Dievam ir bijuši cilvēki, kas labprātīgi finansējuši Viņa misiju. Mums visiem ir dota atbildība saprast un strādāt kopā, lai finansētu šo globālo uzdevumu. Mēs nevaram atļauties būt neorganizēti, bezrūpīgi vai nesistemātiski misijas finansēšanā. Mūsu izaicinājums ir daudz lielāks nekā tad, kad ļaudis un levīti teica Nehemijam: “Mēs nepametīsim sava Dieva namu!” (Neh. 10:39), un tas ir daudz biedējošāks nekā tas, ko ticīgie piedzīvoja 19. gadsimtā. Mūsdienu draudzes locekļiem un ierēdņiem misijas finansēšanā ir jābūt garīgi vienotiem un jāspiežas kopā, lai sasniegtu globālos mērķus.

Padomājiet par plašo adventistu misiju pasaulē (sk. Atkl. 14:6, 7). Kā katram no mums vajadzētu saprast savu atbildību attiecībā uz šī darba finansēšanu? _____

Dieva svētības

Kā mēs redzējam Mal. 3:10, Dievs ir apsolījis lielas svētības tiem, kas būs uzticīgi desmitajā. Tomēr Dieva svētība nav viendimensionāla. Uzsvērt, piemēram, materiālu vērtību uzkrāšanu par svētību uz kaut kā cita rēķina, ir ļoti šaurs skatījums uz to, kas patiesībā ir Dieva svētība.

Svētība Maleahijas grāmatā ir garīga, kā arī laicīga. Dieva svētības nozīme ir pierādīta ar glābšanu, laimi, prāta mieru, un Dievs vienmēr dara to, kas mums ir vislabākais. Arī tad, kad mēs esam Dieva svētīti, mums ir pienākums līdzdalīt šīs svētības ar mazāk veiksmīgajiem. Mēs esam svētīti, lai svētītu citus. Patiešām, ar mūsu starpniecību Dievs var izplatīt Savu svētību visapkārt.

Izlasi 1. Pēt. 3:8, 9. Ko Pēteris mums saka par attiecībām starp tiem, kas ir svētīti un kas ir svētība citiem? _____

No desmitā nāk divkārša svētība. Mēs esam svētīti, un mēs esam svētība citiem. Mēs varam dot no tā, ko mēs esam devuši. Dieva svētības mūs aizsniedz iekšēji, bet citus ārēji. “Dodiet, un jums tiks dots: [...] ar kādu mēru jūs mērāt, tā arī jums mērīs” (Lūk. 6:38).

Izlasi Ap. d. 20:35. Kā tas attiecas tikpat labi uz desmito? _____

Desmitā vislielākā svētība māca mums uzticēties Dievam (Jer. 17:7). “Īpašā desmitās tiesas sistēma tika balstīta uz principu, kas ir tik ilgtspējīgs kā Dieva likums. Šī desmitās tiesas sistēma bija svētība jūdiem, citādi Dievs nebūtu viņiem to devis. Tā būs arī svētība tiem, kas to īsteno laika galā. Mūsu Debesu Tēvs neizveidoja sistemātiskas labdarības plānu, lai bagātinātu Sevi, bet lai būtu liela svētība cilvēcei. Viņš redzēja, ka šī labdarības sistēma bija tieši tāda, kāda cilvēkiem bija vajadzīga.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 3. sēj., 404., 405. lpp.)

Padomājiet par tām reizēm, kad jūs esat bijuši Kunga svētīti caur kalpošanu, ko kāds ir parādījis pret jums. Kā jūs varat iet un darīt tāpat citiem? _____

Desmitā nolūks

Pāvils raksta Timotejam: “Neliec uzpurni vērsim pie kulšanas! – un: strādnieks ir savas algas cienīgs” (1. Tim. 5:18). Viņš citē Mozu 5. Moz. 25:4 attiecībā uz vērsi un Jēzu no Lūk. 10:7 attiecībā uz strādnieku. Frāze par vērsi izklausās pēc sakāmvārda, un šī frāze nozīmē, ka ir godīgi, ja vērsis strādājot ēd graudus. Tādā pašā veidā otrais sakāmvārds nozīmē, ka strādniekiem, kas ir ziedojušies un kas sludina evaņģēliju, vajadzētu saņemt algu.

Dievs rada un darbina sistēmas. Viņš ir izveidojis saules sistēmas, ekosistēmas, gremošanas sistēmas, nervu sistēmas un daudzas citas. Desmitā sistēmu izmantoja levīti (4. Moz. 18:26), rūpējoties par svētnīcu un par tās atbalstu. Mūsdienā “levīti” būtu tie, kas ziedo savu dzīvi evaņģēlija sludināšanai. Dieva desmitās tiesas sistēma ir Viņa izvēlēti līdzekļi kalpošanas atbalstam, un tā ir izmantota visā glābšanas vēsturē. Atbalstīt šādus darbiniekus ar desmito tāpēc ir Dieva darba pamats.

Ko Pāvils domā un kāda ir šīs frāzes morālā ietekme: “Kungs pavēlēja tiem, kas sludina evaņģēliju, – dzīvot no evaņģēlija” (1. Kor. 9:14)? Ko 2. Kor. 11:7-10 māca par vajadzību atbalstīt tos, kas izplata evaņģēliju? _____

Sakot, ka “citas draudzes es aplaupīju, saņemdams atlīdzību, lai varētu kalpot jums” (2. Kor. 11:8), viņš runāja ironiski par algas saņemšanu no trūcīgās Maķedonijas draudzes, kalpojot bagātajai Korintas draudzei. Viņš ar to gribēja pateikt Korintas draudzei, ka tie, kas sludina evaņģēliju, ir pelnījuši algu.

Desmitais ir jāizmanto īpašam nolūkam, un tam tā ir jāpaliek. “Desmitais ir nolikts īpašam nolūkam. Tas nav jāuzskata par trūcīgo fondu. Tam ir jābūt īpaši veltītam to atbalstam, kas nes Dieva vēsti pasaulē, un to nevajadzētu novirzīt no šī nolūka.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 103. lpp.)

Izlasi 3. Moz. 27:30. Kā principu, kas ir šeit redzams, var attiecināt uz mūsdienām? _____

Krātuve

Dievam ir krātuve vējam (Jer. 10:13), ūdenim (Ps. 33:7), sniegam un krusai (Īj. 38:22), kam visam pāri ir Viņa kontrole. Bet Dieva visdārgākā krātuve ir tā, kas attiecas uz desmito. "Un, redzi, Levī dēliem es esmu atdevis visas Israēla dēlu dotās desmitās tiesas par mantojumu, kā atlīdzību par viņu kalpošanu, ka tie kalpo Saiešanas teltī" (4. Moz. 18:21). Šis pants ir pirmā reize, kur ir pieminēta desmitā uzkrāšana, kas mūsdienās ir zināms kā "uzkrāšanas princips". Dievs tālāk pamācīja israēliešus nest desmito uz Viņa izvēlētu vietu (5. Moz. 12:5, 6). Sālamana laikā desmitais tika atgriezts Jeruzālemes templī. Israēlieši saprata, kas ir "krātuve" un kur tā atrodas, kad Maleahija viņiem teica: "Nesiet visas desmitās tiesas uz dārgumu krātuvī" (Mal. 3:10). Krātuve aino vietu, no kurienes norisinājās reliģiskā kalpošana un kur tika atbalstīti levīti.

Kādi vēl vārdi ir izmantoti Rakstos, lai apzīmētu krātuvī? 1. Kor. 26:20, 2. Laiku 31:11-13, Neh. 10:38.

Svētās desmitās tiesas nešana uz krātuvī ir modelis, kas atklāts Rakstos. Katru izsniegšanas reizi Dievam ir bijusi galvenā krātuve, kas pārvaldīja desmito. Septītās dienas adventisti ir pasaulplaša reliģija/baznīca, kurā tiek pieņemts un praktizēts krātuves princips. Locekļi tiek aicināti atgriezt desmito tiesu savienībai vai misijai ar vietējās draudzes starpniecību, kurai viņi pieder. Šī savienības/ misijas krātuve ir tā, no kuras mācītāji saņem savu algu.

"Dieva darbam paplašinoties, aicinājums palīdzēt izskanēs arvien biežāk. Lai uz šiem aicinājumiem varētu atsaukties, kristiešiem vajadzētu ņemt vērā pavēli: "Nesiet visas desmitās tiesas uz dārgumu krātuvī, un lai manā namā ir ēdiens" (Mal. 3:10). Ja tie, kas sauc sevi par kristiešiem, būtu uzticīgi, nesot Dievam savus desmitos un ziedojumus, Viņu mantnīca būtu pilna. Tad nebūtu gadījumu, kad būtu jātaisa gadatirgi, loterijas vai izpriecu ballītes, lai nodrošinātu līdzekļus evaņģēlija atbalstīšanai." (E. Vaita "Apostuļu darbi", 338. lpp.)

Padomā, kas notiktu, ja cilvēkiem būtu jāsūta savs desmitais, uz kuriem vien viņi grib. Ja ikviens tā darītu, kas notiktu ar Dieva darbu? Kāpēc ir svarīgi, lai mēs sūtītu savu desmito tur, kur tam jābūt?

Desmitais un glābšana ticībā

Izlasi Rom. 3:19-24. Kāda svarīga patiesība, kas ir centrāla mūsu ticībai, šeit tiek mācīta? Kāpēc mums vienmēr vajadzētu šo mācību uzskatīt par pamatu savā ticības apliecībā? _____

Bībeles vēsts galvenā doma ir, ka mēs neviens neesam pelnījuši glābšanu (Rom. 3:23). Ja mēs to būtu pelnījuši, tad tas būtu nopelns vai darbi, un šī doma ir pretēja Rakstiem.

Izlasi Rom. 4:1-5. Ko šie panti māca par žēlastību, kas ir pretēja nopelnam? _____

Tādējādi glābšana ir dāvana (Ef. 2:8, 9), kas ir piešķirta tiem, kas to nav nopelnījuši. Glābšana nāk tāpēc, ka Kristus pilnīgā upura nopelns ir piedēvēts mums. Attiecībā uz desmito, to atgriežot, mēs no Dieva negūstam nekādu nopelnu. Galu galā, ja desmitā tiesa pieder Dievam, kāds tad varētu būt mūsu nopelns, ja mēs atdodam to Viņam atpakaļ?

Desmitā maksāšana nav darbs, kas mūs glābj, tāpat kā neviens cits labais darbs, ko mēs kā kristieši darām. "Mēs paši esam viņa darinājums, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu" (Ef. 2:10).

Tomēr desmitā atgriešana atklāj attieksmi, kas ir gan pazemīga un pakļāvīga, gan pašpārliecināta un izaicinoša attiecībā uz to, ko Dievs mums ir lūdzis darīt. Ja mēs mīlam Dievu, mēs Viņam paklausīsim. Desmitais ir ārēja izpausme mūsu izpratnei par to, ka mēs patiešām šeit esam tikai pārvaldnieki un ka mēs esam visu parādā Dievam. Tieši tāpat kā sabats ir iknedēļas atgādinājums par Dievu kā Radītāju un Glābēju, desmitā atgriešana var darboties līdzīgā veidā: tā mums atgādina, ka mēs nepiederam paši sev un ka mūsu dzīve un glābšana ir dāvanas no Dieva. Tādējādi mēs varam atzīt šo realitāti un dzīvot ticības dzīvi, atzīstot, ka desmitā atgriešana ir ļoti taustāma mūsu ticības izpausme.

Ko Lūk. 21:1-4 saka mums par to, ko nozīmē dzīvot ticībā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ir tik viegli aizmirst, ka katrs elpas vilciens, katrs sirdspuksts, katrs mūsu eksistences brīdis nāk tikai no Kunga. Ap.d. 17. nodaļā Pāvils stāsta atēniešiem par patieso Dievu, kas ir ne tikai Radītājs (“Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tajā” [Ap.d. 17:24]), bet arī Uzturētājs (“Jo Viņā mēs dzīvojam un kustamies, un esam” [Ap.d. 17:28]). Atēnieši nezināja par patieso Dievu. Mēs kā kristieši zinām, un šai izpratnei vajadzētu būt mūsu dzīvesveida centrā. Dievam ir daudz prasību pret mums, un mums, protams, ir jādzīvo saskaņā ar šīm prasībām.

“Tā tas ir ar Dieva prasībām pret mums. Viņš ieliek Savus dārgumus cilvēku rokās, bet prasa, lai viena desmitā daļa uzticīgi tiktu nolikta Viņa darbam. Viņš prasa, lai Viņa daļa tiktu nolikta Viņa krātuvē. Tā ir jāatdod Viņam kā tāda, kas pieder Viņam. Tā ir svēta daļa, kas jāizlieto svētam nolūkam, lai atbalstītu tos, kas nes glābšanas vēsti uz visām pasaules daļām. Viņš rezervē šo daļu, lai līdzekļi varētu plūst Viņa krātuvē un lai patiesības gaismā tiktu aiznesta tiem, kas ir tuvumā un tālumā. Ar uzticīgu paklausību šīm prasībām mēs atzīstam, ka viss pieder Dievam.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 6. sēj., 386. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. “Laiks ātri aizsteidzas mūžībā. Neatrusim Dievam to, kas Viņam pieder. Neliegsim Viņam to, kas, lai gan nevar tikt atdots bez ieguvuma sev, tomēr arī nevar tikt liegts, nepazudīnot sevi. Viņš prasa visu sirdi – tad dodiet to, jo tā Viņam pieder gan kā Radītājam, gan kā Pestītājam. Viņš lūdz pēc jūsu prāta spējām – dodiet tās, jo tās ir Viņa. Viņš jautā pēc jūsu naudas – atdodiet to Tam, kam tā pieder.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 566. lpp.) Ko Elena Vaita domā, sakot: “Neliegsim Viņam to, kas, lai gan nevar tikt atdots bez ieguvuma sev, tomēr arī nevar tikt liegts, nepazudīnot sevi”? Ko mēs sev nolaupām, ja nemaksājam desmito?

2. Pakavējieties vairāk pie domas par to, kā būtu, ja visi draudzes locekļi darītu ar desmito, ko katrs grib. Tas ir, sūtītu to tur, kur viņiem liktos vērtīgi, nevis uz “krātuvī”. Kāpēc tā ir slikta doma? Kas notiktu ar mūsu draudzi? Kāpēc šādas darbības radītu mūsu vidū šķelšanos?

3. Lūk. 21. nodaļā Jēzus lika atraitnei dot naudu templim, neskatoties uz visu samaitātību, par ko Viņš zināja, ka tā tur norisinās. Ko tas māca tiem, kam liekas, ka viņi var rīkoties ar desmito pēc saviem ieskatiem, jo viņi apšaubā to, kā tas tiek izlietots?